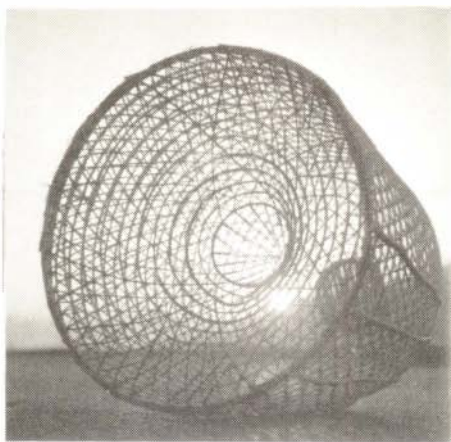

A LA VORA DEL MAR...

(ciència 18

juliol-agost 1982/Volum 2/429) 5

Vet aquí que per tercera vegada en vuit mesos dediquem un espai editorial a la ciència del mar (vegeu (ciència) números 11 i 15). Tanmateix, avui tenim la satisfacció de parlar-ne de nou per presentar per primera vegada a les pàgines de la nostra revista un conjunt d'articles sobre oceanografia i ecologia de la Mediterrània.

I fent-ho voldríem donar també un nou enfocament, en tractar de la ciència del mar, no limitant-nos a recordar únicament la migradesa de recursos assignats a casa nostra a les recerques oceanogràfiques o bé referint-nos, un cop més, a qüestions que preocupen a tothom i que són ben reals, com és el cas de la contaminació de les aigües marines.

Diem això perquè, tant en aquest camp de la ciència, com també en d'altres, dona la impressió que en aquest país cal encara fer una immensa tasca pedagògica d'educació científica a fi de canviar actituds mentals que actuen com a veritables obstacles i sovint impedeixen valorar la importància de la ciència no només en les seves aplicacions sinó ja d'entrada en els seus plantejaments i objectes d'estudi.

Podríem començar fent una reflexió prèvia. És un fet que el destí terrestre de la nostra espècie biològica ha d'haver influït en l'històricament llunyà despertar de les vocacions humanes per explorar el mar... o l'espai. Pel que fa al mar, la nostra espècie predadora ha tingut encara al llarg dels temps una raó per acostar-s'hi: l'explotació dels recursos marins i la navegació com a via de comunicació privilegiada. Avui encara, la gent té una visió més o menys aproximada de la realitat geogràfica, geològica o ecològica de la "terra ferma", junt amb un desconeixement quasi total de la geografia, la geologia o la biologia que comença a un pam sota l'aigua a la nostra Mediterrània. Entre els escolars el desconeixement no és menor. En conjunt, fa la impressió que per a la immensa majoria de la població el mar no pot anar lligat a altres inquietuds que les esportives, les gastronòmiques i, potser, les econòmiques. Cal estimular la curiositat de la gent per aquest gran desconegut que és el mar. "Coneguem el nostre mar" podria ser el lema d'una de les moltes campanyes d'acció pedagògiques que resten pendants. No es tracta de pensar únicament que iniciatives d'aquest gènere són per elles mateixes positives perquè eleven el nivell cultural d'una comunitat pel fet d'augmentar el coneixement científic del marc natural propi. Cal anar més enllà. El nostre mar, i en particular la zona costanera, és objecte d'accions negatives degudes a l'impacte humà que, sovint, són preses en el marc d'aquella indiferència popular que és filla directa del desconeixement i la ignorància. Cal educar la població en el coneixement del mar a fi de garantir la seva protecció, i cal anar pensant també en la futura i necessària ordenació territorial dels fons marins que, salvaguardant els recursos marins, els posi també racionalment al servei de l'home.